

4.
Sınıf

celal Akbaş

1.
Kitap

Mete
ile
Çetin

İşler Beklemesin

Gizli Hazinesinin İzinde

YENİ BİR MACERA BAŞLIYOR

Sevgili Günlük

Tatilden yeni dönmüştük. Birkaç gün sonra okullar açılacaktı. Arkadaşlarımı da çok özlemiştim. Sabah kalkmış elimi yüzümü yıkamış, yavaş adımlarla kahvaltı sofrasına doğru ilerlerken birden kapı zili çaldı. Normal bir çalış da değildi. Hem kapıyı yumrukluyor hem de uzun uzun zile basıyordu.

- Kimmiş bu alacaklı gibi kapıyı çalan, deyip kalktı annem. Kapıya yöneldi. Gelen bizim Sami'ydi.

- Hayrola evladım, birine bir şey mi oldu!

- Şey yok, efendim hoş geldiniz. Mete'yi çok özledim de. Bisikletimle dolaşırken arabayı görünce heyecanlandım biraz, özür dilerim, dedi.

- Ödüm koptu evladım. Gel sana da kahvaltı tabağı hazırlayayım, dedi annem.

Sami hemen içeri girdi. Ellerini yıkamak için müsaade istedi. Sonra da birbirimize sarıldık.

Ben daha kendime gelemediğim için Sami bütün enerjisi ile beni sıkı sıkı sarıp havaya bile kaldırdı.

- Dur Sami, canımı çıkaracaksın. Ben de seni özledim elbette!

Sami gülümseyerek beni sıkımayı bıraktı. Sonra da kulağıma eğildi.

- Dostum çok gizli bir **hazine** planı ele geçirdim. Zengin olacağız. Çok zengin, dedi.

- Kahvaltıyı yapmadan zengin olamam Sami! Annem izin vermez.

- O zaman önce kahvaltı yapalım, vücudumuz zenginleşsin. **Sonra da hazineyi bulur zengin oluruz!**

Bir güzel kahvaltı yaptık. Kendime gelmiş-tim. Bahçeye çıkıp bizim kulübeye geçtik. Sami heyecanla bulduğu **haritadan** bahsetti. Haritada işaretli yerler varmış.

İşaretli yerleri bulursak hazineyi de bulurmuşuz.

- **Bana göre gerçek hazine bilgidir, erdemdir. Kitaplar daha çok ilgimi çekiyor Sami, dedim.**

Bana biraz kızdı.

- Eğer çok paramız olursa hayallerimizi kolay gerçekleştiririz, dedi. Sonra da haritayı almak için bisikletine atlayıp evin yolunu tuttu.

Kulübemizin sağını solunu temiz-
ledim. Ne de olsa haftalardır kapalıydı. Birçok
projemiz de onunla beraber yarım kalmıştı. En
çok da roket projemizin yarım kalmasına üzülmüş-
tük. Gerçekten çok para gerekiyordu. **Geçen
yıl küçük bir roket yapıp kısa bir süre uçuşma-
sını sağlamıştık.** Ancak dev bir roketi uçurmak
için çok fazla zaman ve maliyet gerekliydi.

**Elektrikli arabamız da sadece ba-
sit bir modelle sınırlı kalmıştı. Galiba
Sami haklı. Çok paramız olursa proje-
lerimizi daha kolay yapabiliriz.**

Yine de boş hayallerin peşinde koşmak bana
göre değil. Üstelik sadece zengin olmak için
uğraşmak da istemiyorum. İnsanlara, hayvanlara,
tabiata faydalı işler yapmak istiyorum.

Hemen **proje plan defterimi** çıkardım. Bu yaz aklıma birçok proje gelmişti. Liste
yapmam lazımdı.

Şimdilik aklımda bunlar vardı. Ayrıca doğal ürünleri ve sağlığınıza faydalarını da arkadaşlarıma anlatmam lazımdı. Köyde dedemden öğrenmiştim.

Birkaç saat geçmeden bizim Sami ekibi toplamıştı. Çetin ve Berat'ı da alıp gelmişti. Arkadaşlarla hasret giderdikten sonra 4.sınıfta neler yapacağımızı konuşmaya başladık.

- Arkadaşlar işimiz zor bu sene! Bir sürü yazılı sınava girecekmiz. En zor senemizmiş. Ben çok korkuyorum okuldan, dedi Berat.

- Valla ben de çok korkuyorum, dedi Sami.

Çetin de başını sallayarak onları destekledi.

- Bu yaz, köyde birçok kişiye sordum. Dedem en iyisi başarılı olup güzel okullar kazananlara sormak, dedi.

Haydaa! Ne korkması arkadaşlar? Ekte derslerden en çok ben korkarım biliyorsunuz.

- Ben de Tarık ağabeyime sordum. **Tarık ağabeyim çok başarılı bir üniversite öğrencisi.** Eğer öğretmenimizi dikkatli dinlersek başarılı olurmuşuz. **İnsan bilme-
diğinden korkarmış.** Bana nasıl başarılı olacağımızı anlattı. Kendisi hep öyle yapmış. Bu sayede istediği bölümü rahatlıkla kazanmış.

- Nasıl yapmış bize de anlatır mısın, dedi Berat merakla.

- Oo Berat! Galiba bu sene sınıfın iyileri arasına gireceksin, dedim. Tarık ağabeyim bana üç kural belirledi. Bu üç kurala dikkat edersem istediğim gibi başarılı olurmuşum.

1. Öğretmeni iyi dinle! Bol kitap oku!
2. Küçük notlar al, özet çıkar! Bol kitap oku!
3. Her gün öğrendiğini evde tekrar et. Bol kitap oku!

- İyi de bol kitap okuyu üç kez söyledin!

- Evet arkadaşlar, hikâye kitapları dikkatimizi

ve anlamamızı geliştiriyormuş. En önemli şey bol kitap okumakmış.

- O zaman korkmaya gerek yok, dedi etin. Biz iyi dinleyen öğren-cileriz.

Sami hemen elindeki haritayı çıkardı. Yavaş hareketlerle masanın üzerine serdi. Biraz yıpranmıştı.

- Arkadaşlar geçen hafta buradan geçen yaşlı bir adam gördüm. Bilirsiniz ben radar gibiyimdir. Herkesi tanırım. Ancak bu adamı tanımıyordum. Adam çok zor yürüyordu. Terden zerindeki gömlek sırsıklam ıslanmıştı. Fazla dayanamayıp bizim parkın duvarına yaslandı.

Yanına yaklaşıp bir ihtiyacının olup olmadıgını sordum. Meğ er adam buralardan değ ilmiş. Aslında buralardanmış ancak çocukken ayrılmak zorunda kalmış. Türkçe konuşmakta zorluk çekiyordu. Babası onu küçük yaşta alıp Almanya'ya götürmüş. mr hep Almanya'da geçmiş. Türkçeyi de hiç ilerletememiş. Neyse ki bana rastlamıştı. Bilirsiniz ben de uzun

bir süre Almanya'da kaldım. Amcayla biraz sohbet ettik. Cebinden bir şey çıkardı. Defter gibi bir şey, anne adı, baba adı, doğum tarihi falan yazıyordu. Eskiden kimlik kartları böyleymiş. Birçok bilgi vardı içinde. **Bir de siyah beyaz bir resim.** Babasının kimliğiymiş. Kendisinin de kimliği vardı. Bizimkilere benzeyenden. Türkiye'ye gelince almış. Bana birçok şey anlattı.

Buralarda eskiden bir ormanlık alan varmış. Ormanda büyük bir kaya, kayanın altında da hazine saklıymış. Bana haritayı o verdi.

- Nasıl yani! Adam haritayı neden sana versin ki, dedi Çetin.

- Hayır, aslanım elbette hemen vermedi. Bana güvenince verdi. Bir de vasiyeti var!

- İyi de insan iki dakika önce tanıştığı birine sadece Almanca biliyor diye hazine haritası mı verir, dedim.

- Elbette haklısınız! **Evet hemen vermedi.** Biz konuşmaya devam ederken adam nefes almakta zorlanmaya başladı. Yardımcı oldum. Yakasını açtım. Cebinden bir ilaç çıkardı, dilinin altına koymasına yardım ettim. Hani biz sağlık ilk yardımcısı olmuştuk ya oradan biliyordum. Kalp krizi geçiriyor olabilirdi. Suyumdan ikram ettim. **SONRA DA 112'Yİ ARAYIP YERİMİZİ TARİF ETTİM.** Ambulans hızla geldi. Adamı alıp götürdüler.

Eve gitmek üzere yola koyuldum. Bizim parkın yanında süper bir otomobil durdu. İçinden bir adam çıkmış çocuklara çikolata veriyordu. Genç biriydi. **Bilirsiniz ben çikolatalara dayanmam.** Hemen yanlarına yaklaştım. Elindeki çikolatalara bakınca Alman çikolatası olduğunu anladım. Bana da ikram ettiler. Sonra buralarda yaşlı bir adam görüp görmediğimizi sordular.